

НИКОЛАЙ РАЙНОВ

ЦАРИЦА-ПТИЦА

chitanka.info

Имало едно време три бедни сестри. Всяка сутрин, щом изгрее слънцето, ходели да го питат коя от трите е най-хубава.

— Слънчице мило и златно — казвали му те, — коя от нас е най-лична и най-хубава?

— И голямата е хубава, и средната е хубава — отговаряло слънцето, — но като малката друга няма по света: тя е най-лична и най-хубава.

На големите сестри това никак не се харесвало. Те намразили малката си сестра и намислили да я погубят. Веднъж имало сбор в едно село. Пременили се трите сестри и отишли на сбора. През деня станало голямо хоро. Гръмнали гайди и тъпани, та се разиграло мало и голямо.

Хванали се на хорото и трите сестри: големите на едно място, а малката при своите другарки. Запели двете сестри — никой не ги забелязал. Но като запяла малката, цялото хоро се спряло да слуша медения ѝ глас. Всеки се чудел отде е това хубаво момиче, което пее като славей.

Мръкнало се. Тръгнали хората да си вървят. Тръгнали си и трите сестри. Пътят им минавал през гора и през река. Двете сестри се надумали да избягат и да оставят малката в гората, за да я изядат зверовете. Щом стигнали досред гората, двете припнали, та побягнали и оставили сестра си сред тъмната гора. Момичето почнало да плаче от страх. Викало сестрите си, но никой не му се обадил. Най-после, като стигнало до реката, уплашило се да върви по-нататък самичко, та се покачило на едно високо дърво да пренощува.

Рано сутринта царският син излязъл на лов. Стигнал до реката и слязъл да си напои коня. Ала конят не рачил да пие, само цвилел и си вдигал главата нагоре. Слугите го закарали по-нататък, уж на по-чиста вода; той пак не искал да пие. Чудел се царският син, чудели се и слугите: никой не можел да разбере защо конят си вири главата и не поглежда водата.

По едно време князът погледнал нагоре и що да види: на върха на дървото стои мома и грее като слънце! Царският син ѝ викнал:

— Какво правиш там, момиче? Слезни долу да видим коя си: мома ли си, или самодива.

— Не съм самодива — рекла тя, — аз съм сираче, без майка и без баща.

— Слез, моме, не бой се!

Момата слязла от дървото и царският син я качил на коня, па я откарал в столицата. Влезли в двореца. Царят видял момата, харесал я много и оженил сина си за нея.

Научили се двете моми, че малката им сестра станала царица, и тръгнали от град на град да я търсят. Най-после стигнали до столицата и се спрели пред двореца. Царицата седяла на прозореца. Щом ги видяла, веднага ги познала и пратила една слугиня да ги повика. Като влезли, сестрите ѝ се слисали от нейното богатство. А тя ги разпитала за това, за онова и ги развела да видят целия дворец.

Станало пладне и царицата заръчала да донесат на сестрите ѝ най-хубави гозби, да ги нагости. И седнали да си поприказват. По едно време сестрите рекли на царицата, че искат да ѝ видят наниза, и се приближили до нея. Тозчас едната забила в ухото ѝ игла. Царицата се превърнала на птичка и изхвъркнала от двореца. Останали двете сестри. По-голямата облякла сестрините си дрехи, та станала царица, а по-малката станала нейна слугиня.

В това време царският син бил на война. Като се върнал, царицата го посрещнала добре. Тя му се сторила погрозняла, но той не казал нищо. Птичката идеела всяка вечер в царската градина, кацала на някое дърво и викала:

— Градинарю, спи ли царят?

— Спи, спи — отговарял пазачът на градината.

— Спят ли моите проклети сестри?

— Спят, спят!

— Спи ли моето малко детенце?

— Спи, спи!

— Дано, както съхна аз за своето малко детенце, тъй да изсъхне и туй дърво, на което съм кацнала!

И тутакси дървото изсъхвало като попарено.

Днес тъй, утре тъй, изсъхнали най-големите и най-хубави дървета в царската градина. Като видял градинарят, че това птиче ще изсуши всичките дървета, обадил на царя.

— Добре — рекъл царят. — Аз сам ще хвана птичето.

Нагласил си той мрежа и вечерта се притаил под едно дърво.

Посред нощ птичката пак дошла, кацнала на дървото и взела да вика:

- Градинарю, спи ли царят?
- Спи, спи! — рекъл пазачът.
- Спят ли моите проклети сестри?
- Спят, спят!
- Спи ли моето малко детенце?
- Спи, спи!
- Както съхна аз за своето детенце, тъй да изсъхне...

Ала докле издума, царят я уловил и отнесъл в двореца, па рекъл на жена си:

— Стани, царице, аз хванах птичката, която сушеше дърветата.

Станала царицата и много се уплашила, като видяла птичката.

По едно време царят, както държел птичката, съгледал, че на главата ѝ свети игла. Измъкнал иглата и птичката тутакси се превърнала на жена — по-хубава, отколкото била по-рано. Като се опомнила, почнала да плаче и да хълца. Никой не можел да я успокои. Плачела тя и все питала за детето си: „Де е детенцето ми? Де е детенцето ми?“ Донесли и го и тя се зарадвала, като го взела на ръце.

— Кой направи това чудо, та те превърна на птичка? — запитал я царят.

— Сестрите ми, които са тука в двореца — рекла царицата, — те ми завидяха и ми направиха магия.

— Тъй ли? Скоро да ги запрат в тъмницата! — заповядал царят.

Стражите ги потърсили, ала де да ги намерят? Те още през нощта избягали от двореца.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.